

Rootsi kuningas Johan, kes kuulda sai, et Taani ja Saaksa rahwas tülis olid, püüdis omale sest kasu saada, ja tuli oma wäega laewadega Läänemaale ja wõitis seda ära. Eihula linna jätis tema oma peäliku mõne saea sõameestega ja läks Rootsi tagasi. Aga kohe pärast seda tulid Saarlaesed, wõitsid Eihulinna ära ja tapsid peaegu kõik Rootsi rahwas ära, mõned aga pääsesid Tallinna. Aga Sakste ja teiste risti rahwa wägi aeras jälle Saarlaesed koeu. Nüüd lastsid kõik Gestslaesed enast ristida, et ei jõudnud nii palju õpetajaid saata. Mõni õpetaja oli wiistuhat mõni teine pealegi kümne tuhat ristinud.

Kui nüüd piiskop Albert jälle Maarja maale tagasi tuli ja oma lepitamist kuninga Woldemariga kuulutas, siis seisis kõik selle wastu. Nemad ütlesid, nemad olle Kristuse ja neitsi Maarja auuks paganate wastu sõdinud ja neid risti usku saatnud aga mitte Taani kuninga kasuks. Kuningal ep olnud ka mitte jõudu selle wastu panna ja nenda jäi siis kõik Maarja ma Riia piiskopi walitsuse alla, kuidagi aga Harju, Wiru ja Järwa ma jäi Taani kuninga järele, aga ka neid tema pidi pea oma käest äraandma.

Aastal 1220 olid kõik Gestslaesed risti usku heitnud, üksi Saare maa rahwas olid aga paganad. Sellega lõpeb siis see lugu meie jut. Eht annab Jumal elu ja jõudu, et edaspidi ka sulle, armas Maa rahwas saan weel kõnelda, kuidagi ka

Järwa maal Kareda küla juures sai lahing peetud. Saarelaised ja teised Gestslaesed, kes weel paganad, nende seltsis said ärawõidetud, ja peale 500 leidsid surma. Seält läksid ristirahwas ka Harju ja Wiru maale. Igal pool hakasid Gestslaesed risti usku wastu wõtma. Aga nüüd tõusis paragu Jumal risti rahwa eneste seas riid ja tüli. Kui piiskop Tiitrik Tallinnas paganatest oli tapetud, seadis Taani kuningas tema asemele teise piiskopi nimega Weselin, aga ka piiskop Albert, kellele paawesti ja Saksamaa keisri poolest luba oli antud piiskopiksi Maarjamaal seada oli jälle oma wenna Hermani Gestimaa piiskopiks seadnud. Aga Taani kuningas ei lastanud teda mitte Gestimaaale tulla, sest tema ütles et kõik Gesti maa tema pärast olle, ja ei tahtnudgi lubada et Saksad Gestslaesi õpetaksid ja ristitaksid. Piiskop Albert läks selle pärast paawesti juure ja Saksamaa keisri juure kaebama, aga ei leidnud mitte palju abi, sest Taani kuningas oli paawesti meelitanud et tema ka tema nõuse heitis, ja Keisril oli teiste waenlastega sõdida, ja ei tahtnud mitte Taani kuningat ka omale waenlaseks teha. Wiimaks läks siis piiskop Albert ise Taani kuninga juure ja lubas ise ennast ja kõik Maarjamaad tema walitsuse alla anda, kui teised Maarja maa rahwas tema nõus oleksid. Weselin jäi siis selle lepituse järele Harju-maa piiskopiks, aga Herman Läänemaa, Sakala ja Uggenuse piiskopiks ja Wiru ja Järwa maale sai weel üks ise piiskop seatud.